

Joh. 17:11-17

Jeesus rukoili ja sanoi:

"Minä en enää ole maailmassa, mutta he jäävät maailmaan, kun tulen luoksesi. Pyhä Isä, suojele heitä nimesi voimalla, sen nimen, jonka olet minulle antanut, jotta he olisivat yhtä, niin kuin me olemme yhtä. Kun olin heidän kanssaan, suojelin heitä nimesi voimalla, sen nimen, jonka olet minulle antanut. Minä varjelin heidät, eikä yksikään heistä joutunut hukkaan, paitsi se, jonka täytyi joutua kadotukseen, jotta kirjoitus kävisi toteen.

Nyt minä tulen sinun luoksesi. Puhun tämän, kun vielä olen maailmassa, jotta minun iloni täyttäisi heidät. Minä olen ilmoittanut heille sanasi, ja he ovat saaneet osakseen maailman vihan, koska eivät kuulu maailmaan, niin kuin en minäkään kuulu. En kuitenkaan pyydä, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että varjelisit heidät pahalta. He eivät kuulu maailmaan, niin kuin en minäkään kuulu. Pyhitä heidät totuudellasi. Sinun sanasi on totuus."

Jeesus sanoo: *"He eivät kuulu maailmaan, niin kuin en minäkään kuulu."*

Minulla on tässä kädessäni lasipullo. Se on täytetty kahdella aineella: suurin osa on vettä, loput mustaa öljyä. Kuten huomaamme, nämä ainesosat ovat pullossa erillään, ne eivät sekoitu keskenään. Mutta kun ravistamme pulloa tällä tavoin, hetkellisesti vesi ja öljy näyttäisivät sekoittuvan yhteen. Mikäli jätämme kuitenkin pullon takaisin paikoilleen, ainesosat palautuvat erilleen. Öljy ei liukene veteen.

"He eivät kuulu maailmaan, niin kuin en minäkään kuulu."

Lasipullon vesi edustaa maailmaa, me kristityt olemme sen arvokas öljy. Olemme maailmassa muttemme ole peräisin maailmasta. Maailman arvot ja Jumalan tahto eivät käy yksi yhteen, usein ne ovat jopa toistensa vastakohtia. Jumalan pyhä sana ei voi koskaan liueta tämän maailmaan mieltymyksiin ja vaatimuksiin.

"He eivät kuulu maailmaan, niin kuin en minäkään kuulu."

Kautta aikain kristityt ovat suhtautuneet maailmaan eri tavoin. Osa heistä on valinnut maailmasta erottautumisen: he ovat jääneet erilliseksi öljyksi muusta maailmasta (näytetään pulloa). Tavoillaan, vaatetuksellaan ja asumisellaan he ovat tehneet selvän rajan maailman ja heidän välilleen. Äärimmillään jotkut ovat muuttaneet kauaksi erämaahan, kauaksi maailmasta. He tulkitisivat Jeesuksen sanat kirjaimellisesti: koska Herra ei kuulunut maailmaan, emme kuulu mekään!

Osa kristityistä on valinnut toisen tien. He ovat menettäneet kristillisen identiteettinsä ja sulautuneet tähän maailmaan. Maallistuminen on vienyt kokonaan mukanaan. Eletään ilman Jumalaa, seurakuntaa, rukousta ja Raamattua. Silloin öljy ei ole enää öljyä, kristitty lakkaa olemasta kristitty. Pullossa on jäljellä vain haaleaa vettä (näytetään toista purkkia, jossa vain vettä).

Onneksi on kolmaskin tie. Se pohjautuu Jeesuksen sanoihin: *"Niin kuin sinä lähetit minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät"* (Joh 17:18). Meidät on lähetetty tähän maailmaan elämään kristittyinä. Kuten Jeesus lähetettiin maailmaan pelastamaan se, meidät on lähetetty tämän ilosanoman viestinviejiksi. Se on tehtävämme kastettuina. Maailmassa on ja syntyy kookoajan ihmisiä, jotka eivät ole kuulleet Jeesuksesta. Heidä on niin lähellä kuin kaukana. Yksikin öljypisara on arvokas ja saa paljon aikaan (pulloa ravistetaan). Kun Herran armo ja rakkaus rakkaus koskettavat, määrämme sen kuin kasvaa. Kun evankeliumia julistetaan, tapahtuu ihmeistä suurin: vesi muuttuu öljyksi.

Hyvät, mahtavat Maaningan seurakunnan isokset. Teidät siunataan tänään tehtäviin seurakuntamme parhaaksi. Saatte olla lähetettyinä ja siunattuina. Rukoilemme kanssanne, että voisitte olla omalla paikallanne kuin öljy tässä pullossa. Saatte kulkea maailmassa ja säntäillä sinne tänne kuten teimme viikonloppuleirimme pihapeleissä (Anteeksi Risto, vielä kerran, kun höyhenen kevyenä horjahdin päällesi!). Saatte iloita elämästänne ja siitä mitä Jumala luomakuntansa kautta teille lahjoittaa. Hartaasti rukoilemme, että säilyttäisitte kristillisen identiteettinne ja eläisitte jatkossakin lähellä seurakuntaa. Yhdessä on nimittäin helpompi uskoa. Tiedämme kaikki, että tämän maailman virrat ovat voimakkaat, paljon voimakkaammat kuin Korkeakosken keväiset pauhut. Maailmassa on liikkeellä paljon arvoja, jotka eivät ole kohdallaan. Syövän tavoin ne yrittävät vallata myös kristityn mielen. Silloin epäusko rupeaa kalvamaan, elämä saattaa luisua sivuraiteille ja öljy alkaa vaarallisesti liueta veteen. Tällöin – ja erityisesti ennen sitä! – kannattaa kuunnella sydämessään vaikuttavaa Pyhää Henkeä ja ottaa todesta raamatullinen ohje: *”Älkää mukautuko tämän maailman menoon, vaan muuttukaa, uudistukaa mieleltänne, niin että osaatte arvioida, mikä on Jumalan tahto, mikä on hyvää, hänen mielensä mukaista ja täydellistä”* (Room 12:2).

Päivän evankeliumissa Jeesus rukoilee omiensa puolesta. Niin hän tekee tänään myös teidän isosten ja kaikkien meidän puolesta. Hän pyytää Taivaan Isältä valtavia asioita, jotta me pärjäisimme maailmassa. Näiden pyyntöjen varaan on hyvä jättäytyä ja uskoa siihen, että sen minkä Jeesus puolestamme rukoilee, se toteutuu.

”Pyhä Isä, suojele heitä nimesi voimalla.” Taivaan Isä suojelee ja varjelee aina ja kaikkialla. Hänen Pyhä nimensä on jo kasteessa lausuttu yllemme.

”Puhun tämän..., jotta minun iloni täyttäisi heidät.” Jeesus kutsuu meidät iloon, kuten viettämämme riemupyhä, jubilate, ilmaisee. Jokainen päivä on ilon päivä, kun saamme elää Herrassa.

”...että varjelisit heidät pahalta.” Jeesus ei halua meille pahaa. Ei koskaan. Ja hän haluaa varjella ennen kaikkea siltä pahalta, mitä maailma miltei väkisin meille tyrkyttää.

”Pyhitä heidät totuudellasi.” Maailma tarjoaa useita totuuksia, mutta on vain yksi oikea totuus, Jeesus Kristus. Hän tahtoo, että olemme pyhiä ja puhtaita, jotta kirkastaisimme häntä tässä maailmassa. Pyhinä ja puhtaina säilyimme, emme omasta voimastamme, vaan koska Jeesus on kuollut syntiemme tähden. Kasteessa meidät on puettu valkoiseen taivaspukuun, jonka puhtaudesta huolehdimme ripin ja ehtoollisen avulla. Totuus vie meidät myös perille taivaan kotiin. Kerran ei tarvitse olla enää ikävissään, koti-ikävässä. Jeesus sanoo: *”Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani”* (Joh 14:6).